

Erasmus + Mobilitási Pályázat,

Ausztria, Tulln 2015. 08. 02.- 08.23.

Az idei év nyarán egy három hetes szakmai gyakorlaton vehettünk részt kolleganómmal együtt Ausztriában, Béctől kb. 30 km-es távolságra, Észak-nyugati irányban, Tullnban, egy gyönyörű és hangulatos kisvárosban. Itt található a „Die Garten Tulln”, amely Európa legnagyobb kertészeti kiállítása. A hat diák, akikkel voltunk, itt töltötte kötelező nyári gyakorlatát.

A diákokat nem ismertem eddig, mert nem tanítom őket. Négy diák volt a 10. A osztályból és két diák a 10.K (kertész) osztályból. Hamar összekovácsolódtunk és megtaláltuk a közös hangot. Nagyon szorgalmasan dolgoztak, és ha adódtak kisebb nézeteltérések a diákok közt, azt szerencsére gyorsan megoldottuk.

Az én feladatom kísérő tanárként az volt, hogy segítek a diákoknak a nyelvi nehézségek leküzdésében, illetve megkönnyítsem beilleszkedésüket egy idegen ország és kultúra hétköznapijaiba, pontosabban a napi feladatok elvégzésében való segítség, a kommunikáció zavartalan áramlása, a kulturális programok szervezése és lebonyolítása és a diákok állandó felügyelete. A diákokkal én is részt vettem a napi gyakorlatokon és velük együtt dolgoztam, segítettem a munkájukat. A parkban eltöltött munka során én és a diákok is rengeteg érdekes új dolgot tanultunk meg a kertészkedésről és a növényekről.

Nagyon örültem a lehetőségnek, mert ezt egy kiváló alkalomnak tartottam ahhoz, hogy megismerjük az ország kultúráját és életük mindennapi szokásait, gyakoroljuk a nyelvet és bepillantást nyerhessünk a „Die Garten Tulln” kertészet és park dolgozóinak mindennapjaiba.

Az utazást az iskolánk mikrobuszával oldottuk meg. Én az első tizenegy napot töltöttem a diákokkal Tullnban, majd augusztus 13-án délután a kolléganóm vette át a feladatokat. A szállásunk a Tulln-i mezőgazdasági szakiskola (Landwirtschaftliche Fachschule Tulln) kollégiumában volt, a város szélén egy csendes és csodaszép, nyugodt környezetben. A szállásunkon konyha nem volt, de különösebb problémát ez nem jelentett a számunkra, hiszen a hétköznapiokon az iskola éttermében kaptunk bőséges reggelit, nagyon barátságos és kedves kiszolgálással. A többi étkezést pedig megoldottuk úgy, hogy mindig előre vásároltunk, illetve többször voltunk éttermekben, hogy meleg vacsorát fogyaszthassunk.

Nagyon eredményes és pozitív dolognak tartom, hogy a diákokkal közösen kialakítottunk egy napirendet már az érkezésünk első estéjén, ami a következőket tartalmazta:

- Ébresztő reggel hat órakor
- Gyülekező háromnegyed hétkor és indulás együtt reggelizni
- Reggeli hét órától
- Séta a munkahelyre negyed nyolc és fél nyolc között (Ez a távolság, kb. három km volt. A helyi közlekedést mi gyalogosan oldottuk meg.) ☺
- Negyed kilenctől délután fél négyig munkavégzés a parkban
- Fél ötig internetezés, kapcsolattartás és élménybeszámoló az otthoniakkal ☺
- Séta a szállásunkra
- Fél hat-hat körül értünk haza, majd vacsora
- Közös esti programok és a munkanapló megírása
- Este tíz órakor takarodó

Az első munkanap reggelén mindannyian várakozással telve és izgatottan indultunk reggelizni, hiszen még nem tudhattuk, mi is vár ránk. Az iskola éttermét egy kedves úr vezeti, Ernst Moiser, aki mindenben készségesen állt a rendelkezésünkre. Az első reggeli után már tudtuk, hogy itt mindig finomságokkal várnak majd minket. Ez mindvégig így is volt.

A sétákat nem volt könnyű megszokni és a kánikula sem könnyítette meg a dolgunkat, de az első két nap után már bátran állíthatom, hogy igazán jól belejöttünk és még élveztük is. ☺

Koordinátorunk Thomas Uibel volt, akit rendkívül figyelmes, kedves és segítőkész embernek ismertem meg. Minden reggel várt minket a park bejáratánál, sokat beszélgettünk, segített mindenben és vele beszéltük meg a napi feladatokat is. Bármilyen kérdésünkkel és kérdésünkkel fordulhattunk hozzá. Ő és a kertészek is nagyon segítőkészek voltak.

Az első munkanapunk nagy része ismerkedéssel telt, hiszen Thomas megmutatta nekünk a kertészek „rezidenciáját”, azaz az öltözőt, a konyhát, a szerszámos helyiséget. Bemutatta a dolgozókat és megismerkedtünk Paullal, akitől a konkrét napi feladatokat kaptuk. Paul egy lelkiismeretes kertész, aki hatalmas szakmai tudással rendelkezik és él-hal a munkájáért. Rengeteg hasznos információt tudtunk meg tőle az adott növények gondozásáról, fejlődéséről, illetve különböző szakmai praktikákról. A bemutatkozás után Thomas ismertette velünk a munkarendet, mi szerint kilenctől negyed tízig volt a reggeli szünet és fél egytől egyig az ebédszünet, majd mindenki kapott három munkapólót is. Aztán körbesétáltunk a parkban és eközben megtudtuk, hogy több, mint 60 különböző stílusú kert található itt, amit különböző cégek terveztek és kivitelezésüket is ők finanszírozták. Ez azért fontos, mert ha egy látogatónak megtetszik az adott kert és szeretne otthonában egy hasonlót kialakítani, az adott cég ezt örömmel elvállalja. Tehát nagyon jó reklámként működik az adott cégeknek ez a kiállítás. Majd gyomlálással telt az első munkanapunk.

A feladatok nagyon változatosak voltak és maga a munkavégzés is, hiszen volt, hogy a diákok egy csoportban dolgoztak, volt, hogy párokban, egyedül, illetve két csoportban. Nekem mindig ott kellett lennem mellettük, mert a diákok keveset beszélnek németül, ezért ez nagyon fontos volt a zavartalan kommunikáció és munkavégzés érdekében is. Én személy szerint hihetetlenül élveztem a német nyelvű kommunikációt, hiszen már régen volt lehetőségem arra, hogy folyamatosan, napi szinten használhassam a német nyelvtudásomat és a munkavégzés is örömteli volt. Az alábbi feladataink voltak:

- gyomlálás
- rózsabokor metszése és kitisztítása
- sövénymetszés utáni takarítás
- dália metszése, gyomlálása és felkötözése
- patak kitisztítása
- nyuszifül metszése és gyomlálása
- nyári orgona metszése
- levendula metszése
- fűnyírás utáni gereblyezés
- almaszedés
- sásliliom metszése, gyomlálása, valamint az elszáradt levelek eltávolítása
- levágott sövényrészek eltakarítása
- öntözés
- bambusz metszése
- fűzfa kerítés fonása és a fenti hajtások metszése
- bejárat előtti burkolat kigyomlálása
- földládák töltése tűzdeléshez
- a parkoló felőli növények metszése és kitisztítása, illetve locsolása

Az első munkahét végén az ebédszünetben meglepetés várt minket, Thomas jégkrémmel kedveskedett nekünk, megköszönve az egész heti munkánkat. Többször is elmondta, hogy milyen nagy segítség vagyunk nekik és hogy mennyire elégedettek a munkánkkal.

A hétvégét városnézéssel, Duna parti sétával, vásárlással és pihenéssel töltöttük. Hétköznapi esténként sokat beszélgettünk együtt, játszottunk, pl.: ország-város, focizás, csillagképek felfedezése szombat éjszaka. Személy szerint nagyon örültem annak, hogy a kollégiumban nem volt wifi, mert így sok közös programot tudtunk együtt csinálni, ami a személyes kapcsolatok előnyére vált. A diákoknak is külön kihívást jelentett az, hogy ennyi időt távol vannak a családtól, az otthontól. De ez az idő megtanította őket alkalmazkodni a másikkal, odafigyelni a másokra, megértették, miért fontos az idegen nyelv ismerete és mit jelent napi 6-7 órát dolgozni és önmagukról gondoskodni.

Az utolsó munkanapom ebédszünetében tortával kedveskedett Thomas, mivel két kertésznek is születésnapja volt, illetve nekünk, ismét megköszönve az általunk nyújtott sok segítséget a munkájukban.

A szakmai gyakorlatot eredményesnek tartom, több okból is. Egyrészt megismertük a „Die Garten Tulln” dolgozóit, munkájukat és mindennapi életüket. Együtt ettünk, dolgoztunk és sokat nevettünk. Élvezhettük a csapatmunka előnyeit és hátrányait, bővült a szakmai tudásunk és sok mindenre megtanítottak minket. Mi megmutattuk nekik, hogy a magyar diákok jól, precízen, pontosan és megbízhatóan dolgoznak. Mindezekkel hozzájárultunk iskolánk jó hírnevének öregbítéséhez. ☺ Kiváló lehetőség volt ez a szakmai gyakorlat a német nyelv gyakorlására is és a diákok is megtanultak néhány fontos kifejezést németül. Thomas és a kertészek is sokat érdeklődtek irántunk, kérdezgettek a mi iskolánkról és a képzéseinkről, a tanítási rendszerünkről és a mindennapi életünkről.

Tulln és a „Die Garten Tulln” belepota magát a szívembe, nagyon szép emlékekkel és pozitív tapasztalatokkal jöttem haza és azt gondolom, bármikor szívesen mennék újra. Az egész szakmai gyakorlat és a diákokkal töltött idő egy életre szóló élményt adott nekem.

